

PESTI DEGRKÖTI
WALDORF
ISKOLA

ÚJSÁG

Novemberi

ÁDVENTI VÁRAKOZÁS

Az élet minden területét átszövi a várakozás, a vágyott esemény, személy megérkezése előtt lobogó belső izgalom.

Emlékszem, gyerekkoromban hogy vártam nagybátyám érkezését. Felmásztam a kerítésre, és lestem az utcát, hogy mikor kanyarodik végre be az autója. Hányszor dobbant nagyot a szívem, és hányszor váltott csalódásba: Nem Ő az!

Ahogy múltak az órák, a várakozásra is tompa köd ült. Vártam minden bizonyosság nélkül. Amikor megérkezett, a várakozás friss öröme és lendülete sokszor már megkopott...

Ádvent nemcsak a várakozás, hanem az ünnepélyes megérkezés időszaka. Átível az emberiség történelmén, az egyéni életén és minden egyes esztendőn.

Történelmi ádvent, amiben az emberi élet ideje oly csekélynek tűnik a történelem sodrásában. A végtelennek tűnő időfolyamból mint a hullámok számolatlan üzenete csendül fel a remény: Az Isten érkezik!

És egy csendes éjszakán a Fény-Krisztus megszületik. A Teremtés hajnalának frissessége csendül újra a Gyermekek önfeledt kacagásában.

Egyéni ádvent, amiben az emberi időtartam oly fontos a történelem sodrásából kiszakadva. Saját életem belső várakozása, vágyódása, hogy bennem is megszülessen a Fény. Nem magamat ámtva, kívülről várni a csodát: jobb körülmények, jobb társadalmi helyzet, jobb kapcsolatok ... Bennem kiált a szomjúság, bennem kell e szomjat oltani. Bennem hiányzik a Fény, bennem kell tüzet gyújtani.

Az évkör ádventje, ami régen Márton-naptól indulva az újesztendő kezdetét jelentette. Az öreg, hanyatló Nap – mely végül mindent betakarított – lassan elköszön. Fénye halványul, ereje gyengül. Ebben a sötétedő, álomra csábító időszakban élesen villan Mihály arkangyal kardja, jelezve, hogy nem a sötétség az Úr. Aztán Márton sok kis lámpása mint apró ember-Nap világol a sűrűsödő éjszakában. Bölcs, ki lámpásába elegendő olajat töltött, és éber várja az Érkezőt... Amikor a mérleg a téli napfordulón az Új Nap születésével átbillen (december 22.), Fény-Krisztus születése, Karácsony estéje még várakozik (december 24.).

Mint az élet szikrája a Teremtéskor Isten és Ádám uja között, úgy kap teret a Nap és Krisztus születése közötti eszmélésben az ember. A születés csak az ő cselekvő részvételével, vele, benne mehet végbe!

Jól tudta ezt a „régí” ember. A szétszórtságot, a sötétség erőit az ádventi-karácsonyi készülétekkel törte meg. Hajnalban gyerekek(!) keltették a faluban az alvókat, majd indultak a rorátéra (aranyos misére), hogy a sápadt, hanyatló Napért – saját belső világukért – Istenhez fohászkodjanak.

Vége volt a zajos, szívet zibbasztó nagy multságoknak. A lányok, asszonyok hozzáfogtak a karácsonyi terítők hímzéséhez, elkészítéséhez.

Szent Miklós ünnepén (december 6.) fehér subás, kucsmás férfi járta be a falut, láncot zörgetve, az éberségre figyelmeztetve. Oldalán fekete ruhás, négykézláb mászó „ördögöt” vezetett.

December 8-án mindenütt megünnepelték a legnagyobb Mária-ünnepek egyikét: Mária Szepőlten Fogantatását. „Mária tisztasága az egek tartóoszlopa”. A palóc házak mestergereidait közepén alátámasztó, a mennyezetet tartó oszlopot Boldogasszony fájának nevezik!

Luca-napkor (december 13.) cserépbe búzát ültettek az aratáskor levágott „Jézus-kévéből”. Ez a Luca-búza került Szenteste az ünnepi asztalra, jelképezve az újratamadó élet erejét.

Karácsony előtt kilenc nappal pedig esténként mindig más-más háznál összegyűlt kilenc család, együtt imádkozott és énekel (Szentcsalád-járás). Helyet készítettek a Kisdednek...

S még hosszan sorolhatnánk az ádventi-karácsonyi készülődés megannyi, mély jelentéssel bíró szokását.

A családok élete ebben az időszakban az ádventi koszorú köré rendeződött: kör és benne kereszt, a kereszt közepén csipkebogó, négy végében pedig egy-egy méhviaszgyertya, amiből minden héten eggyel több világolt. Fényével hirdette a karácsonyi örömhírt: a Fény-Krisztus születésével Isten belép világunkba, a Világ Világossága otthont vesz bennem! Pilinszky János szavaival:

„Megadatott a kegyelem:

Miközben minden áll és hallgat, egyedül az öröklét működik.”

Kovács Gábor

ISKOLAI ÉLET

TÉGLABÁL

Aki régóta ismer, tudja, hogy nagy bulizós vagyok. Nem annyira elhajlásaimról híresültem el, hanem arról, hogy mindig valahogy az utolsók között hagyom ott a társaságot. Sok kisebb-nagyobb, szülőkből, tanárokból, régi és új ismerősökből összeverődött társasággal mulattam már együtt, gyakran a mi házukban volt ennek tere. Szeretem, ha sokan együtt vagyunk, jól érezzük magunkat, nem gondolunk a gondokra, bajokra. Ősi igénye ez az emberiségnek... Pár éve (húha, lehet, hogy 8-10 éve?) voltak felnőtt farsangok, amik nagyon jól sikerültek. Mi szülők, tanárok alig vártuk, hogy a felsősök átadják a terepet, és birtokba vehessük az iskolát. Mindig is úgy éreztem, hogy többször kéne legyen hasonló alkalom, amikor kötetlenül együtt lehetünk.

És szükség volna olyan estékre, amelyeket nemcsak a diákok és a tanárok (általában mindig ugyanaz a néhány ember), hanem a szülők szerveznek, maguknak, a maguk örömeire és az iskola egyéb szereplőivel való oldott együttlétre. Az utóbbi években kissé kívül maradtam az ilyesféle dolgokon, de talán nem is volt semmi „élet”? És most végre, végre, a téglabálon úgy éreztem, most van egy olyan közösség, amelyik ugyanezt szeretné. Mellesleg összehoz néhány milliót az iskolának? Remek műsorral, remek hangulatban? Őszintén mondom, leesett az állam. És bár eredetileg csak egy órácskára akartam benézni, közbeiktatva egy kis munkát is (táblarajz, fénymásolás, stb.), most is, mint a régi szép időkben, az utolsók között mentem haza. Köszönet érte.

Gát Anna

Egészen másféle arcát mutatta az Iskola november 10-én, szombaton este. Az érkezőt másféle fények, másféle hangok, és egészen másféle hangulat fogadta, mint a hétköznapokon, vagy akár más ünnepeken. Jó volt belépni oda, hiszen a szépen berendezett, feldíszített, hangulatos helyiségekben nyugalmasan, jól szervezeten tette mindenki a dolgát. Külön köszönet a szervezőknek, az este lebonyolításában oroszlánrészt vállaló első osztályos szülői körnek!

A fellépők vidám, mégis bensőséges hangulatot teremtettek produkcióikkal, melyek sorát Benda Iván megható emlékekkel teli előadása nyitotta meg.

A monstre, több részletben lezajlott árverésen Puskás Tamás egészen új szerepben mutatkozott be: a licitálás során mint kikiáltó, nagy vehemenciával, fáradhatatlanul segítette mind magasabbra tornáznai az árakat – nem kis sikerrel.

Furcsa volt az iskola gyerekek nélkül, de kellene az ilyen, vagy ehhez hasonló rendezvények, nemcsak a gyerekeknek, gyerekekért, hanem nekünk, értünk – az egész iskoláért – is.

Fabók család

A 9. OSZTÁLY MEZŐGAZDASÁGI GYAKORLATA

Ebben az évben Alapot, a Sárbogárdtól 10 km-re fekvő kétezer fős, háromutcás falut választottuk a hagyományos kilencedikes mezőgazdasági gyakorlat helyszínéül. Még szeptember elején látogattunk el a faluba, Tóth Szilvia barátaihoz, Agócs Lászlóhoz és Novák Edithez, akiknek közvetítésével megismerkedtünk Alpek Jánossal és feleségével, Erikával, ők vállalták, hogy fogadnak minket. Alpek János, akinek gazdasága a falu határában található, zöldségeket (répát, paprikát, káposztát stb.) termeszt. Rajta kívül munkaadónk volt még a Strasser-család, főként bikákat tenyésztenek, valamint kukoricával és gabonafélékkel is foglalkoznak, és az Echmes-család, akiknek tanyáján lovakkal foglalkozhattak a gyerekek. Így az osztály három csoportra oszlott, forgóban váltottak munkahelyet, hogy lehetőség szerint mindenki kipróbálhasson mindent, és egy-két kivétellel ez sikerült is (volt, aki szívesen maradt egy helyen, volt, akihez kifejezetten ragaszkodott valamelyik gazda, és volt, hogy a rossz idő miatt át kellett csoportosítani a munkát).

Tünde azt írta egy kedves levélben (ami elektronikus úton érkezett), hogy most valami elkezdődött.

Igen, én is ezt éreztem; itt most valami elkezdődött. Bár minden kezdet nehéz, mégsem ebben látom az igazi erőpróbát, hanem a „hogyan”-ban.

Ez az, ami engem teljesen lenyűgözött ezen a bálón. Jókedv, könnyedség, némi elegancia és *csillogó szemek!*

A legszebbek a cinkos és meleg összepillantások voltak, köszönet érte mindenkinek.

Sajnos mivel később érkeztünk, nem volt alkalmunk Méhes Csaba művészi előadását látni, de azokból a visszajelzésekből, amiket kaptam róla, a fejemet verhetem a falba, hogy nem előbb érkeztem. Laár András könnyeket fakasztott, és a zseniális Puskás Tamásnak csókjaimat küldöm a könnyen felszórólt százezrekért. A zenészeknek is köszönet, mert állítólag varázslatosak voltak! (Érik Aal és Flór Gábor zenekarai)

Végül, de nem utolsó sorban, dicséret illeti a dolgozó 11. osztályt és a dekorációért felelős első osztály kedves szüleit.

Összefoglalva: nagyon jól éreztem magam, ami a szervezőket is dicséri, hiszen erőn felül teljesítve dobták be magukat, szerveztek, pakoltak, cipeltek, de azt jól tették. Jó, hogy így sikerült összefogni! Ja! És, akik vásároltak, kívánom, hogy használják, viseljék, nézzék és élvezzék mindazt, amit itt sikerült megvenniük!

Pintér Eszter

A gyakorlat egy apróbb malőrrel indult, mert az előzetes megbeszélés ellenére a lekötött szállást nem kaptuk meg (ma sem értem pontosan, miért), így hirtelen kellett lakhely után néznünk. Ezt először egy lakatlan épületben sikerült megoldani az Alpek-tanyán. Szalmán aludtunk, kicsit nomád körülmények között, és tulajdonképpen kibírható lett volna, ha az egy héttel azelőtti időjárásra érkezünk. Sajnos azonban beálltak az éjszakai hidegek, és a fűtés körülményes és nehézkes megoldása miatt költözésre kényszerültünk. Hosszas keresgélés után a faluban találtunk egy kiadó házat. Ez ugyan igen szűknek bizonyult 27 ember számára, de sok jó ember ugye..., csak a fürdés nem volt egyszerű, de nagy segítségünkre volt, hogy a közeli (3 perc gyalogút) focipálya modern fürdőjében minden este tisztálkodási lehetőséget biztosítottak számunkra.

A munkahelyeken, elvárásainknak megfelelően, nem fölösleges munkákat végeztek a gyerekek, ami nagyon fontos, hiszen nem az volt a cél, hogy valamivel lekössük őket, aztán csak elteelik valahogy ez a két hét, hanem az, hogy valóban részt vegyenek a gazdaságok mindennapjaiban.

Ez persze nem volt könnyű, hiszen csak igen kevesen értenek közülük a mezőgazdasági munkákhoz. Ezt a problémát azonban viszonylag könnyedén sikerült áthidalnunk, köszönhetően a vendéglátó gazdák nagy türelmének, így a gyerekek értékes tapasztalatokkal gazdagodhattak, és valóban belekóstolhattak az igazi munkába. Az osztály nagyon szépen dolgozott, komolyan vette a gyakorlatot, helyálltak a munkahelyeken a nehezebb szituációkban is. A szünnapokon (a háromnapos ünnep pont a gyakorlat közepére került) kézművességgel (nemezelés, kosárfonás stb.) foglalkoztunk, meghívott kézműves oktatók segítségével, a gazdaságokban pedig bográcsos ebéddel kedveskedtek nekünk.

Nagy örömünkre szolgált, hogy a falu kedvesen fogadott, szinte mindenhol segítőkészek voltak, láthatóan nem érezték tehernek a hirtelen „népszaporulatot”. Az étkezést az óvoda konyhájáról oldottuk meg (a munkahelyekre ételhordóban szállított-

tam az ebédet), a reggeliben és a vacsorában pedig a Kőő pékség volt nagy segítségünkre, így minden reggel és este rendelésre készült, frissen sült pékárut ehettünk. Kőőné Marika szervezésében az alapi tánccsoporttal is eltöltöttünk egy vidám estét, ahol finom vacsorával is vendégül láttak. A fiúk a helyi focicsapatot is kihívták egy barátságos mérkőzésre, de mivel a mieink Gumicsizma FC néven, valóban gumicsizmában rúgták a bőrt, a meccs végeredménye 20+n : 0 lett a helyi csapat javára.

Nagyon hasznosan telt ez a csaknem két hét, köszönjük mindenkinek, aki áldozatos munkájával, hozzáállásával segített ebben, és bár mindannyian nagyon fáradtan érkeztünk haza, sok élménnyel, tapasztalattal gazdagodtunk, és szeretettel gondolunk vissza a falura.

Flór Gábor

ÉS HOGY LÁTTA MINDEZT

A KILENCEDIK OSZTÁLY...

A mezőgazdasági munka utáni egyik első irodalom órán a diákok azt a feladatot kapták, hogy írjanak személyes hangú levelet egy tárgynak, amelyet jól ismernek Alapról. Íme néhány az írások közül, név nélkül:

Kedves Olajradiátor!

Ma kezdődött az iskola. A teremben nincs fűtés, úgyhogy nagyon hiányzol. Te mióta állsz ott abban a házban? Elég rossz volt otthagyni téged, amikor elmentünk. Az üres szobában, homályos ablaküvegekkel ott álltál, és nagyon magányos voltál. Olyan sokat jelentettél nekünk, nélküled valószínűleg megfagytunk volna. Akkor este, amikor megérkeztünk, olyan jó, hogy ott voltál, hogy azt szavakban le sem tudom írni! Most itt a hideg osztályban nagyon hiányzol...

Kedves Traktor!

Már egy jó hete annak, hogy nem láttalak. Hallottam, hogy pár gyerek meggyötört, remélem, már nincs semmi bajod, már jól megrakott répásládákkal gurulnak azok a nagy kerekeid. Nagyon fog hiányozni az a berregő hang, amit a répaföldek felé menet hallattál. Örülök, hogy nem láttam azt a pillanatot, amikor úgy megaláztak. Fájdalmadat át sem tudom érezni! Azóta sem hallottam részletesen a tragédiát. Hozzád foghatót ezen a helyen, ahol élek, nem fogok látni, sem hasonlót.

Remélem, még viszontlátlak, s akkor sem, meg azután sem ér semmi bántódás!

Szeretettel üdvözlök.....

Kedves Répák!

A minap visszagondoltam, milyen jó volt az a két nap, amit együtt töltöttünk a mezőn. Nektek és pár társatoknak felejthetetlen formái annyira megragadtak a fejemben, hogy már nem tudok másra gondolni. Az az érzés, mikor kihúztalak titeket a földből, és megláttam azokat a gyönyörű narancssárga színben pompázó egzotikus formákat! Azokat a telt domborulatokat és a kis zöld hajatokat! Már alig várom, hogy újra visszamehessek dolgozni...

Kedves Undorító Borsófőzelék!

Nem szívesen emlékszem vissza arra a pillanatra, mikor ételhordóm tetejét felnyitva megpillantottalak. Most utólag elmondom neked első benyomásaimat.

Már kellemetlen szagod is visszataszító volt, kinézeted nem igazán nyerte el tetszésemet. Persze belül éreztem, hogy a vastag zsírréteg alatt finom, kellemes belső rejtőzik. Kanálammal felkevertelek (ne haragudj, ha fájdalmat okoztam), és csalódottan láttam, hogy zsíros húsfafatok tűnnek elő életteli zöldborsóid közül. Almalével való felöntés után úgy éreztem, már végképp nem veszek számba. De most utólag belátom, csak magamra gondoltam, és nem éreztem át, milyen lehetett neked almalével felöntve lenni. Csak arra gondoltam, hogy feloldjon a lé, és könnyen a kutyának adhassalak. Bár el tudnám mondani, hogy mennyire sajnálom! Visszataszító külsődről nem te tehetsz, hanem a szakácsnők, akik megfőztek. Szeretném átérezni helyzeteteket! Sajnos már a fű között bomlik maradványod, hacsak a kutya el nem fogyasztott. Fogadd őszinte bocsánatkérésemet!

Szeretettel:...

Szia Ház!

Remélem, azóta, hogy otthagytunk téged, még nem dőltél össze. Nagyon rossz volt, amikor kipakolták belőled a szénát? Képzeld, miután elmentünk tőled, egy még kisebb rokonodat kaptuk meg. Én akkor visszavágytam hozzád. Hiányzott az a jó kis kilincs... Igaz, folyton elengedted és kiesett. Egyébként hogy vagy azóta? Képzeld, nyáron lehet, hogy meglátogatunk egy páran. Ja, amúgy kár, hogy amíg ott voltunk veled, teljesen ki voltál száradva, és nem volt benned víz. Emiatt kívülről is nagyon rossz néztél ki. Legalábbis vigyázz magadra, szét ne essél!!!!

Üdvözöllek:...

„Fontos kérdés szerintem az ember életében, hogy a címben említett elveket hogyan „alkalmazza”, melyik szerint él, és hogy melyiket milyen helyzetben gondolja helyesnek. Mert számomra egyértelmű, hogy mind az engedelmes alázatnak, mind az önálló és öntudatos cselekvésnek megvan a maga ideje abból a szempontból, hogy mikor melyik szerint döntünk. Felmerülhetnek egyértelmű, de ugyanúgy felmerülhetnek kérdéses helyzetek is, amelyekben a választás roppant nehéz lehet...”

...Az ókorban Szophoklész Antigoné című műve bizonyíték a probléma örökérvényűségére. Ebben a drámában két szereplő figurája is „foglalkozik” a kérdéssel. Antigoné, aki egyértelműen az öntudatos és önálló cselekvést választja a király és a törvény tilalma ellenében, valamint Haimon, aki a szülő-gyermek közti problémát veti föl. Antigoné elvrendszere a lelkiismeretre és a családi kötelekekre épül, s miután ezek szerint cselekszik, a törvények következményeként meghal. Ez meglehetősen kirívóan mutatja, hogy ez a magatartásforma veszélyekkel jár. Haimon megpróbálja megtalálni azt az utat, amelyen engedelmes maradhat, ugyanakkor saját elvei mellett is kiáll....Mindketten úgy hálnak meg, hogy megtagadták a mindenk feletti, mindenen túlmutató engedelmséget. A mű számomra egyértelműen azt sugallja, hogy bátornak kell lenni ahhoz, hogy önálló útra lépünk, és aki gyáva, nem így tesz (Izméné példája), az boldogtalan, és ugyanúgy kirekesztett lesz, mint aki önállóvá vált.

Az Antigonében mindkét esetben már felnőtt emberekről van szó. Wolfram von Eschenbach Parzivaljában a főhős útjának elején anyja tanácsaival felverteze vág neki kalandjainak, s azok szerint is cselekszik. Itt túlzott engedelmsége miatt hibákat követ el, mivel még nem alakult ki saját értékrendje, nem elég érett a feladataihoz, az őt körülvevő problémákhoz. Azon az úton, amelynek próbái alatt tapasztalatokat szerez, ki kell alakítania az „arany középutat” a két viselkedés között, megtalálni, mikor melyik helyes. Célját ő is az önálló cselekvés után éri el...

...Ophelia a Hamletben töretlen engedelmséget és alázatot tanúsít bátyja és apja iránt, mindig az ő akaratuk szerint cselekszik. Ez egyébként egészen a 19-20 századig jellemző viselkedés a nőkre, így tesz Boccaccio Decameronjában is Jovanna, aki bátyjai kedvéért meg újra férjhez. Itt ennek az engedelmségnek bármi lelki értékéről, vagy az egyénre gyakorolt határáról nem ír az író, Shakespeare-rel ellentétben, aki Ophelia engedelmségét... az egyén feladásaként és megsemmisülésének szörnyűségként fogalmazza meg. Ophelia nem áll ki szerelme mellett, inkább apjára hallgat, és e tettének kimenetele az öngyilkosság lesz. A lány önmagával való végzése a túlzott engedelmség veszélyéről tesz „tanúbizonytságot”, az író szerintem úgy látja, hogy önmagunk feladása egyenlő önmagunk meggyilkolásával...

...Összegezve tehát az eddigieket, talán szükségszerű, hogy hibákat kövessünk el azon az úton, amelyen megtanuljuk kellően mérlegelni azt, hogy mikor legyünk engedelmesek és mikor önállóak, mert csak úgy tudunk valóban helyes döntéseket hozni. Így tudjuk átlátni a konkrét helyzeteket, s így tudjuk felfedezni, megismerni, helyesen alkalmazni azokat a törvényeket, amelyeket már magunkban hordozunk ősidők óta...”

részletek Vág Stefánia dolgozatából

Múlt havi számunkban Kiss Anna és Laár-Lakatos Bence írását közöltük, amelyek elsősorban nem pedagógiai szempontból érintették a szabadság fogalmát, bár végiggondolva fejtegetéseiket, segítségükkel nyilván eljuthatunk pedagógiai megállapításokig, vagy legalábbis újabb kérdésekig.

Most részleteket szeretnénk megmutatni a 13. osztály első vizsgadolgozataiból, mert az egyik feladat kapcsolódik a témánkhoz. A megadott három cím közül – az érettséginek megfelelően – a fiataloknak egyet kellett választaniuk. Amiből idézünk most, az a „jelölt” véleményének szabad kifejtését kérő téma, amely mindig egy központi gondolat kidolgozására épül irodalmi művek alátámasztásával. A feladat címe így hangzott:

„Apám, tied vagyok, te tűzöl célt elem...”
(Szophoklész: Antigoné)

Fejtse ki véleményét az engedelmes alázat és az öntudatos, önálló cselekvés veszélyeiről, szépségeiről! Gondolatmenetét tá massza alá a XVI. századig született irodalmi művekkel!

Az alábbiakban részleteket közlünk az írásokból.

Egyén és közösség. E két fogalom szembenállása, harca és változása végigkísérte az emberiség történetét, az egész világ-irodalmat. Az emberi öntudat, individuum fejlődése, az egyéni és közösségi értékek váltakozása, olykor pedig szintézise végigkövethető a világirodalmon, Homérosztól Rotterdami Erasmusig (és napjainkig is). Az a kérdés, hogy az ember teljes valójával alávesse-e magát szülei, az Isten, vagy az aktuális hatalom akaratának, avagy hozzon egy öntudatos, bátor és önálló lépést, mindig is foglalkoztatta és megosztotta az írókat és a társadalmat. Az emberek öntudatos vagy alázatos lépéseit az adott kor sokszor máshogy ítélte meg, mint az utókor. Ez pedig az értékrendek különbözőségéből eredt.

... A monda szerint Prométheusz ... lehozta az égből a tüzet, hogy azt minden emberi tudás és öntudat forrásaként az embereknek adja. Az akkori korra jellemzően Zeusz bűnnek tekintete Prométheusz tettét, míg a Kr.e. V. században Aiszkülosz már az emberi öntudat és szabadság hőseként aposztrofálta Prométheuszt. Amíg Zeusz szerint Prométheusznak alázatosnak kellett volna lennie, és nem szabadott volna szembeszegülnie az istenek akaratával, addig Aiszkülosz szerint az emberek fennmaradása szempontjából már szükség volt erre az önálló, forradalmi lépésre...

Pár száz évvel később a görög drámában – mely az európai individualizmus egyik gyökere – Szophoklész Antigonéja talán az első igazán olyan figura a világirodalomban, aki vállalni meri döntését a hatalommal, a világi törvényekkel szemben, és végigviszi akaratát. Az isteni, egyetemes értékeket részesíti előnyben a hatalom hamis igazával szemben, és ezzel erkölcsileg az egyéni akarat hőségé válik. Ez a fajta cselekvés korábban elképzelhetetlen lett volna. Tehát meg kell szegnünk bizonyos törvényeket, hogy kibontakozhasson egyéni szabadságunk egy

magasabb eszme által vezérelve? Szerintem Antigoné egyértelműen helyes döntést hozott ezzel a bátor és erkölcsös cselekedetével, hiszen példát mutatott azoknak, akik ebben a helyzetben nem az igazság oldalára álltak volna. Tehát tettével nemcsak az egyént, hanem a közösséget is segítette, és szerintem ezért lehet az örök, nem változó emberi tulajdonságok megtestesítőjeként számon tartani. Antigonéhoz hasonlóan Ábrahám is az isteni törvényeket tartja szem előtt, amikor fia, Izsák feláldozására készül. Antigonével közös, hogy mindketten hisznek valamiben, és aszerint cselekednek. Azonban Ábrahámiban jelen van az Isten iránti feltétlen alázat is. Cselekedete az akkori kor nyelvén egyértelműen helyesnek bizonyult, hiszen a közösségi szellemet szolgálta, és azt, hogy Istenre mindig hallgatni kell. Ez a feltétlen engedelmesség és alázat a középkorban lesz majd még jelen... Augustinus, Aquinói Szt. Tamás és Kempis Tamás műveikkel síkra szálltak a feltétlen hit és alázat, engedelmesség mellett....

A reneszánsz életszemlélettel és korról később nagyban bővültek az ember cselekvési és gondolkodási lehetőségei, az engedelmesség és a szabad akarat pedig ádáz küzdelmet folytatott egymással. Ez jól megfigyelhető Shakespeare Rómeó és Júlia című drámájában, ahol a fiatal szerelmespárnak végül meg kell halnia

ahhoz, hogy a középkori gondolkodású családjaik kibéküljenek egymással. Ez a gondolkodás, tehát az atyai szigor, a szülői befolyás jócskán átlépte a hatáskörét, hiszen ahol az érzelmek és a jó értelemben vett szabad akarat nem érvényesülhetnek, ott valami nincs rendjén. Ez a régmúlt engedelmesség látható Shakespeare Hamlet című művében is, ahol Ophélia fejet hajt apja, Polonius akarata előtt a Hamlethez fűződő viszonyát illetően. ....

Szerintem mindenképpen kellenek az emberközpontú reneszánszba középkori maradványok. Ha nem lett volna kereszténység, ha Augustinus és Aquinói Szent Tamás nem adtak volna biztos erkölcsi hátteret a további korok embereinek, akkor nem tudnánk, mi a jó és a rossz, tehát nem tudnánk a döntéseinket értékelni....

Összességében úgy gondolom, hogy az adott helyzetben nagyon nehéz megítélni, hogy az alázatos engedelmesség, vagy a szabad akarat érvényesítése a helyes. Ha az egyéni szabadságot rosszul értelmezzük, (lásd Jónás próféta története), akkor tévútra mehetünk. Azonban sokszor nem merjük vállalni egyéni irányultságunkat, pedig lehet, hogy az engedelmesség csak a könnyebbik út választása, a szabad akarat gyakorlásából fakadó veszélyektől való megfutamodás. ...”

Palócz László

VISSZATEKINTÉS AZ OKTÓBER 23-I ÜNNEPRE

TALLÓZÓ

„Én az 1956-os forradalom alatt Kazahsztánban tűzoltóként működtem” – így kezdte előadását Galgóczy Árpád a forradalom évfordulóján. Ebből a meglepő kezdetből igen érdekes történet kerekedett ki.

Galgóczy úr a háború után diáktársaival szervezkedni kezdett a szovjetek ellen. Emiatt letartóztatták, később pedig internálták, éppen abban az időszakban, amikor már, illetve még nem volt alkalmazásban a halálbüntetés. Galgóczy úr mesélt a gulagok életéről:

A magyarok minden munkatáborban összetartó kis közösséget alkottak, leleményesek és vidámak voltak, mindig megtalálták a módját, hogyan könnyíthetnek a sorsukon. A vendégünknek jó érzéke volt a portrérajzoláshoz, ezért ő étel vagy munkavállalás fejében lerajzolta fogolytársait, akik így tudtak magukról képet küldeni az otthoniaknak.

1953-ban sok más politikai fogollyal egyetemben szabadon bocsátották. Amíg a hazajöveteléhez szükséges iratokra várt, tűzoltóként dolgozott Kazahsztánban. Itt az Amerika Hangja rádión – melynek magyar nyelvű adását nem zavarták – követte figyelemmel a forradalom eseményeit.

Galgóczy úr anyanyelvi szinten megtanult oroszul, és rengeteg verset fordított magyarra. A munkatáborban eltöltött évekről szóló könyvének első kötete már megjelent.

Nagyon élveztem a beszámolóját, utólag is köszönjük, hogy eljött hozzánk.

Bajusz Katinka, 12. osztály

... és számjegyeinek összege 21!

Olvashatnánk egy matekpéldában, majd az ügyes diák boldogan húzná alá a végeredményt. Említhettem volna történelmi feladatot vagy valamely keresztretjtény egyik kérdését is, diákunk bizonyára azokat is hamar megfejtené. De mit jelent a lexikon címszaván túl 1956?

Ünnepeink jelképek! Bármilyen szívhez szóló szentbeszéd mondja is el Karácsony üzenetét, megérteni csak a sercegő gertyák felvillanó fényében a gyantás fenyőgallyak illatával előcsalt sok-sok múltbéli karácsony, várakozás, összebújás, ölelés, fohász, remény, öröm ... birtokában fogjuk. Ha volt, ha van ilyen.

Szimbólumainknak múltja, története, jelene van mindannyiunk lelkében – nem örök, nem univerzális, mindig személyes és egyedi. Fejlődik, változik – él. Közös ünnepeink szépsége, ereje éppen egyéni érzés-, élményszinten meglévő értelmezésük koherenciája. Kulcsa nem a szilárd definíció, hanem a közös élmény – az élményközösség, amelynek koordináta-rendszerében értjük egymást.

Hogyan tehetünk szert erre régmúlt idők eseményei, történelmi születésnapok évfordulóján? Egyfelől örököljük, te is – én is, másfelől újra meg újra átéljük. Soha nem a tavalyi karácsonyt ünnepeljük – idén is kell lennie, ez nagyrészt a mi dolgunk.

1956 mindkét szempontból ambivalens: Azt a kivételes lehetőséget, hogy első kézből jussunk szüleink, nagyszüleink kincseihez, nagyban csorbította a központilag leosztott államosított mitológia, és ma sem mindig egyszerű megtalálni az összhangot. De a kincs megvan, ha kicsit ásunk, keresgetünk, meg-megcsillan ragyogó fénye.

1956 október 23-ra emlékezve együtt gyűjtöttük kincseinket, és örültünk apáink, nagyapáink gazdagságának!

Sass Balázs

Az október 23-ai ünnepség keretén belül ellátogatott iskolánkba Szarvasy István, aki a forradalomban szerzett élményeiről, tapasztalatairól számolt be a felső tagozat egy részének.

A bonyhádi diákságnak oszlopos tagjaként az elsők között lépett be a nemzetőrségbe, önkéntesként. Sok izgalmas életközeli történetet halhattunk az orosz könyvek égetéséről, a tisztok lefegyverzéséről, valamint arról, hogy egy-egy család, iskola hogyan fogadta a változásokat. A jó hangulatú beszélgetés folyamán beleláttunk a forradalom hétköznapjaiba, és személyesebbé váltak az ismereteink az 56-os eseményekről.

Köszönjük szépen, hogy időt szánt ránk, nagyon élveztük az elbeszélését.

Beöthy Eszter, 12. osztály

AZ ÚJ ÉRETTSÉGI RENDSZER

Kedves szülők és diákok!

Az új érettségi rendszerről szeretnénk rövid tájékoztatást adni. Háromrészes sorozatot tervezünk, amelyben szó lesz a kétszintű érettségi rendszeréről általában, a felvételi pontok kiszámításáról, az érettségi vizsga lebonyolításáról, a felvételi eljárásról és a 13. évről.

Vágó Edit és Balassa Ágnes

ÁLTALÁNOS TÁJÉKOZTATÓ A KÉTSZINTŰ ÉRETTSÉGIRŐL (Első rész)

2005-ben bevezették Magyarországon a kétszintű érettségit. A diákok közép- és emelt szinten tehetnek vizsgát. Ez a rendszer kiváltotta az addigi érettségit plusz felvételit. A középszintű vizsga a diák saját iskolájában történik, az emelt szintű pedig kijelölt intézményben. Középszinten a diákot saját tanárai vizsgáztatják, emelt szinten pedig arra kijelölt vizsgabizottság.

A diákok továbbra is öt tantárgyból tesznek vizsgát: kötelező tárgyak (matematika, magyar nyelv és irodalom, történelem, kötelezően választható nyelv) és egy szabadon választható tárgy (ez bármely tantárgy lehet, amelyet a diák meghatározott óraszámban tanult: középszinten legalább 138 óra, emelt szinten legalább 276 óra). Az iskola felkészítési kötelezettsége: középszinten kötelező tantárgyak plusz három tantárgy, emelt szinten a kötelező tantárgyak plusz kettő tantárgy.

A tanulói jogviszony alatt egy tantárgyból a diák csak egyszer vizsgázhat. Tehát nem lehet előrehozott, majd utána szintemelő vagy ismétlő vizsgát tenni. A tanulói jogviszony letelte után bármely tantárgyból lehet vizsgázni. Idegen nyelvek esetén csak a Magyarországon középiskolában tanított nyelvekből lehet vizsgázni. Olyan nyelvből, amit a diák iskolájában nem tanítanak, abból másik középiskolában le lehet vizsgázni.

A vizsgák középszinten írásbeli és szóbeli részből állnak, matematika kivételével, amelyből csak írásbeli van. Emelt szinten minden tantárgyból van írásbeli és szóbeli rész is.

Azokból a tárgyakból, amelyekből van írásbeli és szóbeli is, a maximálisan elérhető pontszám 150 pont. Az írásbeli és szóbeli részpontok aránya tantárgyanként eltérő. Például az összesen elérhető 150 pont magyar nyelv és irodalomból 100 pont írásbeli, 50 pont szóbeli összegéből adódik, történelemből 90 pont írásbeli, 60 pont szóbeli összegéből. Matematikából az írásbeli 100 pontos, ennyi a maximálisan elérhető pont. A vizsga értékelése az írásbeli és a szóbeli rész pontjainak összegzése után százalékosan történik. A teljesítmény százalékban történő kifejezésekor a számítást csak az egész szám megállapításáig lehet elvégezni, tizedesjegy nem állapítható meg. Például ha valaki 150 pontból

124-et ér el, érettségi minősítése 82%, nem 82,6% vagy 83%. Az érettségi bizonyítványban százalékos értékelés mellett osztályzatok is állnak.

Középszinten:		Emelt szinten:	
80-100%	5 (jeles)	60-100%	5 (jeles)
60-79%	4 (jó)	47-59%	4 (jó)
40-59%	3 (közepes)	33-46%	3 (közepes)
20-39%	2 (elégséges)	20-32%	2 (elégséges)
0-19%	1 (elégtelen)	0-19%	1 (elégtelen)

Az elégséges vizsga feltétele az, hogy mind szóban, mind írásban legalább 10%-ot kell teljesíteni. A középszintű idegen nyelvi vizsgán a teljes írásbelire vonatkozik a 10%-os szabály, míg emelt szinten az öt írásbeli rész mindegyikében teljesíteni kell a 10%-ot. Az emelt szintű érettségi plusz pontot jelent, ha a diák legalább 33%-os teljesítményt nyújt.

Idegen nyelvből az emelt szintű, legalább 60%-os teljesítmény középfokú nyelvvizsgát ér. Fordítva azonban ez nem igaz, a nyelvvizsga nem váltja ki az érettségit.

Mindkét szinten lehet ismétlő, szintemelő, kiegészítő és előrehozott vizsgát tenni.

Ismétlő vizsgát tehet a diák a középiskolai tanulmányok befejezése után, ha korábbi teljesítménye nem elegendő a továbbtanuláshoz.

Szintemelő vizsgát tehet az a diák, aki a középszinten adott tantárgyból leérettségizett, és utána továbbtanulás miatt emelt szinten is szeretne vizsgázni.

Kiegészítő érettségit tehet az a diák, ha az öt tantárgyon kívüli tantárgyakból is szeretne vizsgázni.

Előrehozott érettségit tehet a diák, ha teljesítette a középiskola helyi tantervének követelményét (ebben az esetben a diáknak osztályozó vizsgát kell tennie).

További információk: www.okm.hu

AZ ÉPÍTÉSI FÓRUM ELŐZMÉNYEIRŐL

Idén ősszel jutott el az iskola az Építési Bizottság munkájának eredményeképpen abba a helyzetbe, hogy a készülő szabályozási terv keretében a Fővárosi Önkormányzat rendelettel átsorolta az iskola által használt telkeket:

- maximum 15%-os beépíthetőségű lakó építési övezetből
- maximum 30%-os beépíthetőségű intézményi övezetbe.

Ez teszi lehetővé, hogy az iskola bármit építhessen a föld színe fölött! Ez volt az a célkitűzés, amelyért négy éve dolgoztunk annak érdekében, hogy az oktatási rendeletben előírt szükséges, és ma még hiányzó helyiségeket lehetőségünk legyen megépíteni. Korábban, lakó övezetben, csak a terepszint alatti építés lehetősége volt adott számunkra két műhelyhelyiséggel.

Másodsorban most túl vagyunk az építészeti tervpályázaton, amelyet azért írtunk ki, hogy lássuk nagyon pontosan, hogy:

- Mekkora pedagógiai program valósítható meg (hány osztályterem, csoportszoba, szaktanterem, mekkora tornaszoba, játszókert, pihenőkert, sportpálya stb.) a telekrész-vásárlásokkal (szomszédtól, önkormányzattól) a lehetőségekhez képest legnagyobbra kibővíthető alapítványi tulajdonú telken építkezéssel, és a főépületben átalakítással együttesen?
- Jó-e ez nekünk, biztosítja-e a távlatban elvárt követelményeinket? Tehát érdemes-e itt, a mai helyünkön fejleszteni?
- A főépület (önkormányzati tulajdon) és az új épület (alapítványi tulajdon) együttese építészeti szempontból hogyan alakítható ki harmonikusan és a leggazdaságosabban?
- A beérkezett tervek közül a fenti szempontok szerint kiválasztott épülethez hogyan kell kialakítanunk az alapítványi telek formáját, amelyet meg kell adnunk a készülő szabályozási tervben; ezt fogja jóváhagyni az önkormányzat, az ehhez szükséges telekrészeket fogjuk megvásárolni, és ez nem változtatható később egykönnyen, ennek hosszú távra jónak kell lennie.

Végül, de nem utolsó sorban, most várható egy iskolák fejlesztését támogató pályázat megjelenése, amelyhez 10% önerőre van szükség (ellentétben más, általában 50%-os önerőt igénylő pályázatokkal), és ennek a lehetőségét feltétlenül meg kell ismertetnünk a szülői közösséggel, meg kell vitatnunk közösen.

Most érkezett el tehát annak az ideje, hogy az Építési Bizottság konkrétumokról tudta tájékoztatni az érdeklődőket, és meg akarta ismerni a szülők véleményét az eléjük tárt lehetőségekről és azok pénzügyi következményeiről. Eddig elsősorban az iskola fórumaival, – Szülői Kollégium, Igazgatási Konferencia, Tanári Konferencia, IFB – egyeztettük az alakulófélben lévő fejlesztés kérdéseit, és az újságban írtunk időnként róla. Most ki kell alakítanunk egy olyan bővítési elképzelést, amelyet a szülői közösség többsége kíván és támogat.

Csiha Kati

AZ ÉPÍTÉSI FÓRUMRÓL

Az őszi szünet előtti utolsó pénteken zajlott az a fórum, ahol az építéssel, az iskola ez irányú jövőjével kapcsolatos folyamatokat igyekeztünk rendszerezni, az információkat összegezni. Erre az alkalomra azért volt szükség, mert a folyamat annyira elhúzódtott, az információk annyira elsikkadtak, torzultak, hogy nagyon sok találgatás és aggodalom jelent meg mindezzel kapcsolatban. Rossz volt a hangulat, egyesek vészharangokat kongattak, mások értetlenkedtek.

Itt volt tehát az alkalom, hogy a helyzetet tisztázzuk. A témával kapcsolatos kérdéseket fel lehetett korábban is tenni e-mail-en keresztül, de a helyszínen megjelentek is kérdeztek. Meg is tették.

A fórumon talán 30 család képviseltette magát, ez a szám nem magas, de messze meghaladja azt a számot, amit a hasonló összejövetelek eddig produkáltak. Akik megjelentek, most sokkal tisztábban látják a jelenlegi helyzetet, mint akik nem tudtak eljönni. Ebben azért vagyok biztos, mert én is most hallottam így összesítve először mindazt a sok szálon folyó, néha teljesen váratlan fordulatokat produkáló folyamatot, ami az iskola fejlődését kísérte.

Tekintve, hogy mindezt szeretnénk megfelelő részletességgel írásban is összefoglalni, most nem írom le az elhangzottakat, csak néhány olyan sarokpontot, amit jó tisztán látni.

Talán a legfontosabb, hogy a közismert tanteremhiány és az ezzel kapcsolatos törvényi megfelelés nem fenyegeti közvetlenül az iskola működését, tehát nem reális veszély az iskola bezárása. Az azóta folytatott tárgyalások során kiderült az a cseppet sem meglepő tény, hogy a II. kerület által fenntartott oktatási és egészségügyi intézmények döntő többsége nem felel meg a törvényi előírásoknak, mégsem zárják be őket.

A fórumon félreérthetetlenül elhangzott, hogy az Alapítvány a Nagy Tamás által megtervezett épületszárny megépítésének költségeit pályázati forrásból akarja fedezni. Az iskola szülői köre nem tud egy ilyen léptékű beruházást finanszírozni, és ekkora hitel törlesztésére sem vállalkozhatunk. A fórum óta tudomásunkra jutott az a lehetőség, amelyet egy évente kiírt pályázat nyújthat. E pályázat címe: Közép-Magyarországi Operatív Program közoktatási intézmények beruházásainak támogatása.

Ennek keretén belül 250 millió forintot lehet (nehezen!) nyerni az iskola bővítésére. Ehhez nagyon komoly szakmai munkát kell végezni, ezért az iskola fel is vette az informális kapcsolatot egy hivatásos pályázatíró vállalkozással. A fórumon ők is képviseltették magukat.

Többektől elhangzott, hogy mindenképpen jó lenne alternatívákban gondolkodni, ha nem nyerünk, akkor hogyan oldjuk meg a helyszűke okozta problémákat, nem beszélve a pecsétetek-

ÚJ OSZTÁLYTANÍTÓ ÉRKEZÉSE

A Tanári Konferencia a 2007. november 8-ai döntése alapján **Kovács Tamást** (a solymári Fészek Iskola jelenleg 8. osztályos tanítóját) bízta meg a 2007-2008. tanév kezdetétől a mostani 2. osztály osztálytanítói feladatainak ellátásával.

Szeretettel köszöntjük Tamást iskolánk közösségében, és munkájához sok erőt, örömet kívánunk.

Kulcsár Gábor

Székely Kristóf 7. osztályos diákunk részt vett a Kodály Zoltán Nemzetközi Zongoraversenyen 2007. október 26-án. Nagy örömünkre **nívódíjat** (megosztott 2. helyezést) kapott. Gratulálunk, és a továbbiakhoz is sok sikert kívánunk.

Gyöngyi

A 2007/2008. TANÉV HÁTRALÉVŐ ESEMÉNYEI ÉS SZÜNETHETI RENDJE

ról. Ezt természetesen napirenden tartjuk, van jó pár ötletünk, és nyitottak vagyunk azokra az ötletekre, amik ezt az átmeneti megoldást elősegítik. Azóta tárgyalásokat kezdeményeztünk a különböző hivatalokban, hogy a lehetőségeinket bővíthessük, és hogy az esetleges szankcióknak elejét vegyünk.

Ezt a külső, adminisztratív nyomást szeretnénk levenni az egész folyamatról, ugyanakkor látni kell, hogy az előírt osztályonkénti 1 tanterem, a természettudományi előadó, a nyelvi labor nem valami szörnyű vaskalapos előírások, hanem igenis nagyon sokat segítene az életünkön, ha ezek is rendelkezésre állnának.

Ma már azt is látjuk, hogy a közeli jövőben nem tud megvalósulni az a program, amiről a tervpályázat szólt. Látható, hogy 250 millió forintban gondolkodhatunk, ebből 25 millió forintot kell önrészként felmutatni a pályázat során. Az általunk korábban ismert 500 millió forintos támogatás a mi esetünkben azért nem pályázható meg, mert a kiírás szerint a tervezett beruházásunk nem új építésnek, csak bővítésnek minősül. A pályázati útmutató a következő korlátozást tartalmazza: „Amennyiben a beruházás során új épület építésére kerül sor, de a közoktatási alapfeladatot jelenleg ellátó épület a beruházást követően továbbra is ugyanazon intézmény keretében lát el közoktatási feladatot, úgy a beruházás bővítésnek minősül. A felújítás és bővítés esetén a támogatás maximális összege 250 millió forint.” Az adott helyzetben az építkezéssel kapcsolatos döntéseknek úgy kell megszületniük, hogy az iskola működése biztosítható legyen, és hogy emellett a megtett lépések folyamatosan nyitva hagyják a fejlődés későbbi lehetőségét; ne tegyünk olyat, ami ma jó, de kizárja a holnapután váratlan esélyeit.

Újra kell gondolnunk tehát, hogy mit kérünk az építéssztől ebben az új helyzetben. De az világosan megmutatkozott, hogy nem fog az iskola egyházi iskolává alakulni (a megemelt normatíva lehívása kedvéért), és a pályázat megjelenése után az is kizártnak mondható, hogy a solymári iskolával közös gimnázium jöhessen létre, ami korábban többekben felmerült alternatívaként.

A folyamat kommunikációja nem volt megfelelő, ez világos. Nem mutatkozott meg egyértelműen, hogy a szülők széles körének milyen típusú és milyen gyakoriságú információra van szüksége, és ehhez hogyan férhetnek hozzá. Mivel a fejlesztési folyamat új helyzetbe került, így az ezt koordináló építési bizottság munkáját is jobban körvonalaznia kell az IFB-nek, ezt a feladatot már el is kezdtük. Keresünk olyan pénzügyi, kommunikációs és egyéb szakembereket, akik szívesen dolgoznának e cél megvalósítása érdekében. És az is fontos lenne, hogy a szülők egyértelműen kinyilvánítsák, milyen területeket látnak még lefedetlennek mindezek kapcsán, milyen tudásoknak kellene még megjelenni annak érdekében, hogy a döntéseket a lehető legoptimálisabban hozhassuk meg.

Aki ilyen irányú szaktudását vagy ötletét szeretné megosztani velünk, azt kérjük, jelentkezzen, írjon az alábbi címre:

igazgatasi@gmail.com

Kökénydi Ákos

Szalagavató Bál	2007. november 24. szombat
Ebédbefizetés decemberre	2007. nov. 26-27. hétfő-kedd
BAZÁR	2007. december 1. szombat
Ebédbefizetés január hóra	2007. dec. 17-18. hétfő-kedd
Karácsonyi játék Ezen a napon délig van tanítás, és nincs ebéd!	2006. december 19. szerda
Téli szünet	2007. dec. 20. – 2008. jan. 6.
Ebédbefizetés február hóra	2008. január 21-22. hétfő-kedd
Farsang	2008. február 8. péntek
Síszünet	2008. február 11-17.
Ebédbefizetés március hóra	2008. február 25-26. hétfő-kedd
Tanári koncert	2008. március 7. péntek
Ebédbefizetés április hóra	2008. márc. 17-18. hétfő-kedd
Húsvéti szünet	2008. márc. 20-30. csütörtöktől
Ebédbefizetés május hóra	2008. április 21-22. hétfő-kedd
Tavaszi Hangverseny	2008. április 25. péntek
Majális sportnap	2008. május 1. csütörtök
Munkaszüneti nap	2008. május 2. péntek
Írásbeli érettségi szünet	2008. május 5. hétfő – magyar
	2008. máj. 6. kedd – matematika
	2008. május 7. szerda – történelem
Az osztálykirándulások időpontja	2008. május 5-7.
Püünkösdhétfő	2008. május 12.
Ebédbefizetés június hóra	2008. május 26-27. hétfő-kedd
12. osztályos diplomaelőadások	2008. május 19-30.
Olimpia	2008. május 28-31. szerda-szombat.
Diplomaosztás, 12. o. bankett	2008. június 13. péntek
Utolsó tanítási nap	2008. június 13. péntek
Bizonyítványosztás,	2008. június 19. csütörtök
13.o. ballagás	2008. június 19. csütörtök
Tűzugrás	2008. június 20. péntek 18 óra

A klasszikus Szülői Kollégiumi ülések időpontjában, november első hétfőjén találkoztunk. A napirenden elsősorban az iskolában működő munkacsoportok tevékenységével kapcsolatos beszámolókat szepeltük, valamint a saját formációnk tisztázása.

Szülői Fórum

Az októberi találkozón szembesültünk azzal, hogy az osztályok nagy részében nem választottak a szülői körök új képviselőt a Szülői Kollégiumba (mindössze három osztályban történt meg a tavalyi képviselő megerősítése). A helyzet azóta sem változott, így a Szülői Kollégium nem állt fel idén, mi viszont – nyolcan maradtunk – szívesen dolgoznánk tovább az iskola közös ügyein. Élve az SZMSZ adta lehetőséggel, szülőkből álló csoportot alakítottunk még a múltkor, és most a Szülői Fórum nevet választottuk, mivel az általunk felvállalt szerepet talán ez fedi a legjobban. Elsődleges célunk az információáramlás biztosítása a szülői körök és az iskola egyéb fórumai között, valamint új kommunikációs csatornák kialakítása és működtetése. Az iskolában több munkacsoport működik, amelyek tanárok és szülők részvételével az iskola egészét érintő speciális kérdésekkel foglalkoznak (gazdasági, pedagógiai, SZMSZ, építési, szervezési, minőségbiztosítási, befizetési csoportok stb.). A csoportok önmagukban teszik a dolgukat, kisebb létszámmal, konkrét feladatokkal sokkal hatékonyabbak, mint egy havonta egyszer találkozó csapat. Fontosnak tartanánk, hogy az ilyen kezdeményezések, munkák széles körben ismertté váljanak, az iskola szülői köre és tanárai lássák, hogy min dolgoznak, hol tartanak, hogy milyen döntések előkészítése zajlik éppen, és ezekhez aki szeretne, hozzá tudjon szólni. Terveink szerint minden ilyen formációval felvesszük a kapcsolatot, összegyűjtjük az információkat, és továbbítjuk az osztályokba. Itt meghallgatjuk a véleményeket, és visszajuttatjuk az illetékes csoportnak, hogy ennek ismeretében gondolják tovább az adott kérdéseket. Fontosnak tartjuk azt is, hogy a szülők és a tanárok számára világos legyen: egy adott kérdéssel, felvetéssel, problémával kihez fordulhatnak.

Befizetési csoport

Lakatos Anna írásban tájékoztatott minket arról, hogy az első két hónapra vonatkozóan (október végén) még nincsenek pontos adatok a banki átutalások átfutási ideje miatt, egy hónap múlva már talán többet tudunk. Jámbor Judit annyival egészítette ki ezt, hogy az eddigi adatok alapján a mérlegünk javult, viszont a befizetési hajlandóságban ugyanott és ugyanazok a problémák tapasztalhatók, mint korábban. Külön kiemelte, hogy (évente, immár rendszeresen, tendenciaként) több százezer forintba tehető az a hiány, amit az iskolából távozó (elsősorban 8. és 13. osztályos) diákok szülei hagynak hátra – sok esetben csak a nyári hónapokra, de előfordul, hogy egy teljes félévre eső vállalást nem fizetnek be a családok. Folyamatban van az érintett családokkal a kapcsolat felvétele, de az első körben kiküldött levelekre senki nem reagált.

Gazdasági csoport

A gazdasági csoport első találkozásán a fent említett problémát járták körül a csoport tagjai. Hat évvel ezelőtt született egy döntés arról, hogy az első osztályba lépő családok egy háromhónapos letétet fizetnek be, amely fedezi az utolsó három hónap vállalását. Ez a döntés – ha kivárjuk, amíg felmenő rendszerben kiteljesedik – hét év múlva érezteti majd jótékony hatását, addig viszont marad az évi több százezer forintos hiány. A gondolkodás iránya jelenleg a letéti rendszer kiterjesztése a felsőbb osztályokra is, egy ütemben – természetesen a szociális érzékenység fenntartásával. Alternatív

megoldásként felmerült az is, hogy erre csak a 13. osztályban kerüljön sor, vagy az utolsó 3 hónap előzetes befizetésével, vagy az éves vállalás elosztásával 9 hónapra. Fontos hangsúlyozni, hogy ezek a lépések – a vállalási rendszer átalakításához hasonlóan – önmagukban nem hoznak megoldást arra a problémára, hogy sokan még mindig nem érzik annyira magukénak az iskolát, az itt folyó munkát, hogy komolyan vegyék a beiratkozásakor vállalt anyagi felelősséget is. A gazdasági problémák, a befizetési elmaradások töredéke mögött állnak szociális indokok, amelyeket minden esetben egyéni alapon, sok megértéssel bírál el az iskola. A háttérben meghúzódó problémák felderítése, a megoldások keresése azonban nem elsősorban ennek a csoportnak a feladata.

Pedagógiai kommunikációs csoport

A gazdasági kérdésekkel kapcsolatban korábban már többen is felvetették, hogy a vállalási és befizetési hajlandóság a konkrét gazdasági kérdéseken túl (mire költi az iskola a befizetett hozzájárulást) kapcsolatban lehet az iskolában folyó pedagógiai munkával is. Tény, hogy nem egy osztályban, nem egy szülőnek vannak problémái, és az is tény, hogy ezen problémák – ha személyesen nem sikerül rendezni – általában az udvaron és a folyosón mint elsődleges „fórumon” kötnek ki. Itt ugyan nem születnek megoldások, viszont a kezdeti probléma sokszor eltorzul, kezelhetetlen méretűre dagad. Fontos azonban, hogy a szülők a pedagógiával kapcsolatos kérdéseikre és kétségeikre a lehető legrövidebb úton és időn belül kaphassanak érdemi segítséget, akár egy konkrét személyes problémával kapcsolatban, akár többeket érintő általános kérdésekben. A csoport első lépésként a kérdéseket, problémákat próbálja meg összegyűjteni, hogy ezek alapján tudjon a felvételit megelőző beszélgetésekhez hasonló fórumokat szervezni.

Minőségbiztosítási csoport

Erik Aal beszámolt arról a négynapos fórumról, amely a Waldorf-iskolák számára kidolgozott speciális minőségbiztosítási rendszer részleteiről szólt. A csoport részletes tájékoztatót tesz közzé az ott elhangzottakról.

Programelőzetes

A decemberi találkozón (december 3. 19 óra) a vállalási rendszer eddigi tapasztalatait szeretnénk áttekinteni az érintett munkacsoportok bevonásával, valamint az önmagunk számára kijelölt útnak megfelelően tovább dolgozunk a kommunikációs csatornák bővítésén és az öntevékeny csoportok információinak begyűjtésén és szétosztásán.

Az összefoglalót készítette: *Csapó Krisztina, soros képviselő*

A Szülői Fórumnak a következő címre írhatok:
pwiszuloiforum@gmail.com

Várjuk véleményeket, kérdéseiteket, felvetéseiteket, hogy továbbíthassuk azokat a megfelelő fórumokra.

A Pedagógiai kommunikációs csoport e-mail címe:
pedcsoport@gmail.com

Személyesen is megkereshettek minket:

Csapó Krisztina (4. o) 275-0479, 70-229-67-96

Radvány Éva (2. o) 20-938-03-98

VALAHA VOLTAK SZÍNHÁZA BEMUTATÓJA

Federico García Lorca

VÉRNÁSZ

című drámáját bemutatja a

Rendező: Kiss Péter

Szereposztás:

Anyja	Kovács Anna
Menyasszony	Déli Orsolya
Anyós	Bencze Alma/Végh Anna
Leonardo felesége	Karlócai Regina
Cselőasszony	Boros Luca
Szomszédasszony	Karlócai Rozsán
Leonardo	Czifra Róbert
Vőlegény	Bencze Kálmán
A menyasszony apja	Kiss Péter
Favágó/Vőféj	Gulbai Zoltán
Minden más szerepben a társulat egészén.	
Zene	Bencze László
Diszkrét/Jeiméz	Temesi Apolló

A társulat legtöbb tagja a Pesthidegkuti Waldorf Iskola valaha volt diákja, akik éveket dolgoztak együtt különböző diákszínházi műhelyekben és produkciókban. Ez az előadás első gyümölcse annak a kezdeményezésnek, hogy több évvel az érettségi után újra összeállva, más szemmel, más élethelyzetben és érettebben fogjanak bele a színházi munkába.

Külön köszönet a Zöld Macskának, és mindenkinek, akit ez a név takar, hogy létezésével segíti ilyen amatőr színházi műhelyek létrejöttét.

Bemutató:

december 2. vasárnap 20 óra

További előadások:

december 3. hétfő 20 óra

december 7. péntek 20 óra

december 10. hétfő 20 óra

Az előadások helyszíne: Zöld Macska Diákpince
Budapest IX. Üllői út 95. Belépő: 600Ft

Jegyeket Gyöngyinél lehet megvásárolni az iskolában 600 Ft-os áron.

BAZÁR

Közeledik az advent, közeledik december 1-je, az adventi bazár napja. A harmadik osztály szeptember óta készül erre az eseményre. Lassan összeáll a program, és már csak a részleteket kell pontosítanunk. A novemberi szülői esteken Nektek is alkalmatok volt feliratkozni néhány konkrét feladatra. Mindenképpen számítunk segítségetekre az osztály ki- és visszapakolásakor, az osztály adventi koszorújának megkötésekor, illetve a bazár napján adódó feladatokban (pl. fabatkaárusítás, kávé- és teaház, mézeskalács gyúrása stb.). Néhányan már jelentkeztek ezekre a feladatokra, ám a bazári faliújságon olvasható lista még messze nem telt be.

Kérünk Titeket, hogy iratkozzatok fel rá, ezzel is hozzájárulva az iskolai közösség munkájához!

A bazár előtt minden osztály fel szokta díszíteni a saját termét; erről se feledkeztek meg! Az iskolai dekorációhoz pedig szívesen veszünk mindent, díszítésre alkalmas termést. Kérjük, hogy ezeket hozzátok be a harmadikos osztályterembe! Ezen kívül befőttesüvegeket és gyertyacsonkokat is gyűjtünk. A bazár napján pedig ne felejtsetek otthon a „belépőt”, egy tál édes vagy sós süteményt!

A harmadik osztály nevében: *Zelenka Eszter*

MEGHÍVÓ

Az **Árnika Központ** novemberi szemináriumára, amelynek címe: **Reneszánsz művészeti hétvége**

Időpont: **2007. november 30 - december 2.**

A szeminárium előadója: **Andrew Wolpert** (Nagy Britannia)

Részletes program és jelentkezési lap iránt érdeklődni lehet az alábbi címen:

Árnika Központ, Gödöllő, Szabadság u. 45. Tel.: 06-28-415 650, E-mail: aranyarnikakht@citromail.hu

A SZÜLŐI ESTEK IDŐPONTJAI

	Hétfő	kedd	szerda
Minden hónap első	Szülői Kollégium	4. osztály	2. osztály és 9. osztály
Minden hónap második	8. osztály	1. osztály	7. osztály
Minden hónap harmadik	11. osztály	3. osztály	10. osztály
Minden hónap negyedik	6. osztály	12. osztály	5. osztály

A VÁLLALÁSOKRÓL

Idézet a családokkal kötött megállapodásból:

„Aszülő tudja, hogy az Iskola működéséhez szükséges anyagi és tárgyi feltételeket a szülői közösségnek és a Fenntartónak közösen kell előteremtenie. A szülő vállalja, hogy az Iskola működéséhez, helyiségei berendezésének költségeihez és munkáihoz anyagilag és közvetlen munkavégzéssel lehetőségeihez képest a legnagyobb mértékben hozzájárul (együttműködési kötelezettség).”

Néhány száraz adat a fenti idézet anyagi részének teljesítéséről:

Iskolánk közösségébe tartozó 220 család 358 gyermeke után tett havi vállalás összege : 5.759.000 Forint. Ez 16.087 Ft tanulónkénti átlagos befizetést jelent, pontosan annyit, amennyit célul tűztünk ki a vállalási rendszer átalakításakor a 2007/2008 tanévre.

– 8 család (8 tanuló után) előre befizette egész éves vállalását. Köszönet érte!

– 117 család (150 tanuló) vállalásai rendben, időre beérkeznek. Köszönet érte!

– Ezzel szemben 95 család (150 tanuló) által 2007. október 31-ig a felhalmozott tartozások összege már **4.005.000 forint!** Ebből 44 család, 66 tanuló után mindkét hónappal tartozik.

Ez az összeg a havi költségvetés közel $\frac{1}{4}$ része, tehát komoly gondokat okoz az iskola likviditásában, és arra utal, hogy az iskola a vele kapcsolatban álló családok 57 %-ra alapozhat biztosan, míg a családok közel fele nem, vagy csak részben veszi komolyan és teljesíti a vállalt kötelezettségeit.

A továbblépésről, a szülői befizetési csoport munkájának eredményéről és a befizetések alakulásáról részletes beszámoló lesz a decemberi újságban.

Jámbor Judit

Megjelent **VÁGÓ EDIT**
(a közép- és felsőtagozat matematika-fizika tanára)
MÉZES BÁBOK, SÜTEMÉNYEK
című könyve 2.995.-Ft áron.

Edit összegyűjtötte és leírta a mézeskalács történetét, a felhasználható anyagokat és eszközöket, az alaptésztákat és az elmaradhatatlan recepteket.

Idézet a szerzőtől: „A mézeskalács talán azért nem megy ki soha a divatból, mert már a készítése is varázslatos. Olyan sütemény, amely a konyhába csalogat kicsit, nagyot egyaránt.”

A mézeskalács készítéséhez sok sikert kívánunk mindazoknak, akik megveszik e könyvet.

A szerző a könyv árának 15%-át felajánlotta iskolánknak. Köszönjük!

könyvajánló

Hegedűs Miklós: AZ EMBER ÚTJA A MŰVÉSZET TÜKRÉBEN

Honnan jövünk? Kik vagyunk? Hová megyünk?” – ezt a címet adta Paul Gauguin egyik fő művének a XIX. század utolsó éveiben. Ezt a kérdést minden embernek fel kell – kellene? – tennie felnőtté válva, és a művészetek történetét kutatva ugyanezt a kérdést érezzük magunkban felkelni: Honnan jövünk? Kik vagyunk? Hová megyünk?

A művészet története: az ember története. Mindabban, amit korok és kultúrák örökül hagytak ránk, kirajzolódik egy út: az ember útja, önnön kiteljesedése felé. Most is úton vagyunk, hiszen ez éppen az ember dolga: úton lenni. Minden műalkotás az út egy-egy állomásának jele.

Hatalmas változásokon ment át bensőleg, érzésvilágában és öntudatában az ember korokon át, s ezek a változások kiolvashatók mindabból, amit alkotott: épületekből, szobrokból, képekből. A középkor névtelen alkotója számára egyetlen dolog volt fontos: méltó köntösben ábrázolni a Szentírás történeteit. Az ókori egyiptomi művészet isten-ember alakjai arról tanúskodnak, hogy az ember valamiképpen még átélte az őserők, a magasabbrendű lények közelségét. Már nem látták őket, de sejtve érezték tevékeny erejüket a természetben és az emberben. Még régebben nem készítettek szobrokat, nem festettek képeket: mert még mindenben átélhető volt az isteni-szellemi világ jelenlétvége. Az ember még átélte a Teljességet. Semmi sem hiányzott. De el kellett hagynia ezt a biztonságos és boldog állapotot, mert az ember útonjáró lény: nem maradhat egy helyben állva. Ha megáll, máris visszacsúszik, lejjebb kerül, mint előtte volt, eltéved, elveszti az irányt.

Lépcsőkön és kapukon halad át. Egyre tovább, egyre távolabb az egykor volt – talán paradicsomi – Egységtől: egy új Egységet, új öntudatot keresve.

Hogyan születhetett meg az első rajz, az első festmény, az első szobor? Sejtethető, hogy valamiféle hiány érzése lép föl az emberben: valami hiányzik az érzékelhető világból, ezért ki kell egészíteni azzal, ami hiányzik belőle. A Teljesség élménye foko-

zatosan halványodik, majd eltűnik: mindaz, amit külső érzékekkel már nem észlelhet az ember, de amiről még bizonyossága van – a születés előtti és a halál utáni létezés lényei és tényei – a láthatóságba kívánnak lépni: a művészet segítségével. Ez a hiányérzet hívja életre az első építményeket és szobrokat, amelyeket az isteneknek szentelnek. Ez egyben a vallás születése is, hiszen kezdetben e kettő nem választható szét. És ezer évekig így lesz: amit mi művészetnek hívunk, az tulajdonképpen a kultusz, a vallásos élet része. Minden műalkotás szakrális tárgy. Nem az alkotó személye és nem is a megformálás módja a lényeges, hanem a puszta odaállítása, felmutatása a templomnak, az istenség szobrának:

szent és magasztos minden műalkotás. Maga az alkotótevékenység pedig: áldozat bemutatása, istentisztelet. Számos mű ekkor még csak kiválasztottak számára látható, érinthető: az egyiptomi templom legbensőbb, kicsiny, szűk és homályos szentélyében az istenszobor nem a köznép számára áll ott, csak beavatott papok léphetnek elébe, mutathatnak be áldozatot neki. A többség számára az istenség: láthatatlan, akárcsak kint, az érzékelhető világban, ahol ugyanúgy – külső szemmel – láthatatlan. Az áldozatot az egyszerű halandó az előudvarban, vagy a templomon kívül állított oltárokon mutathatja be.

Sok-sok idő telik el, amíg a művészet önállóvá válik, az alkotók nevet kapnak, s íme, egyszer csak ők is ránk tekintenek a képből. Ismerjük őket: Leonardo bölcs öreg arcát, Raffaello szelíd tekintetét, Dürer átható pillantását, Giorgione akaratos állát: ez már a reneszánsz kor, a XV. és a XVI. század. Korábban még a névtelenség homályában rejtőztek alázatos szerénységgel a legnagyobb mesterek is. Nem festettek önarcképeket, legtöbbször nevüket sem írták fel a képek, a szobrok, az épületek valamely részére: saját lényük nem volt olyan fontos számukra, fontosabb volt az áldozat, az istentisztelet, az alkotás.

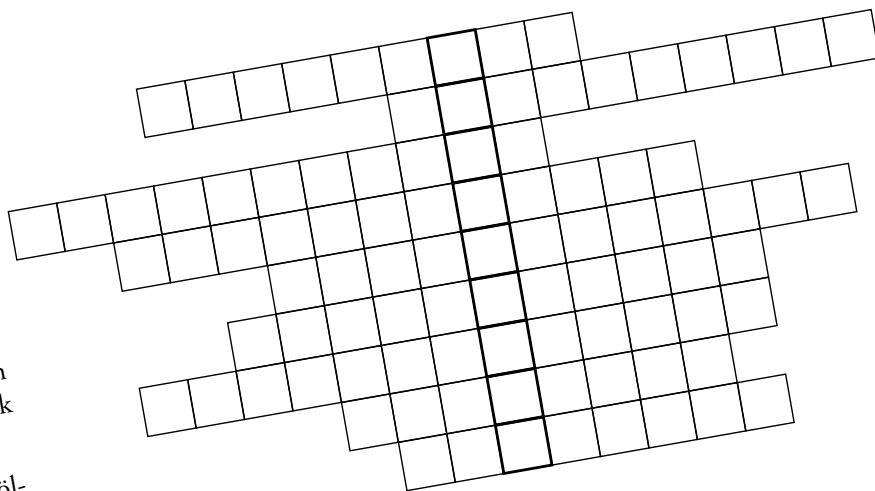
...

A könyvben számos színes és fekete-fehér illusztráció segítségével áttekintjük a művészet főbb korszakait, és a szöveggyűjtemény az alkotás rejtett, belső oldalának mélyebb megértéséhez segíti az olvasót.

A könyv kapható lesz az adventi bazárban.

1928. november 7-én elhunyt magyar költő. Leghíresebb művei: Elégia egy rekettzebokorhoz, Lélektől lélekig és Hajnali szerenád.
1902. november 17-én született magyar tudós, aki 1963-ban kapott fizikai Nobel-díjat az atommagok és az elemi részek elmélete terén elért eredményeiért.
- Felsőrácegrespusztán, 1902. november 2-án született magyar író. Ismert műve a Puszták népe.
1883. november 26-án született magyar költő, író. Műfordítói tevékenységének legjelentősebbje Dante Isteni színjátékának magyarra fordítása. Ismert verse a Húsvét előtt.
1791. november 11-én született Kecskeméten. A Bánk Bán szerzője.
- Az első magyar irodalmi Nobel-díjas író. 1929. november 9-én született.
- Rózsa-csodájáról elhíresült Árpádházi-királylány.
1773. november 17-én született költő, aki 31 évet élt. Egyik híres műve: A reményhez. Keresztneve: Mihály.
1877. november 22-én született költő. Legismertebb versei: Elbocsátó, szép üzenet, Héja-nász az avaron, Párisban járt az Ősz.

Népi mondóka

Ködös Márton után
Enyhe telet várhatsz,
Havas Márton után
Farkast soká láthatsz.
Szent Erzsébet-napja
Tél elejét szabja,
Az András-napi hó
A vetésnek nem jó.

„Nyugaton, keleten
vörös az ég alja.
Régtől nem kelepel
kéményen a gólya.

Csóka- s varjúsereg
lepi el a fákat, véget a szél se vet
a nagy csárognak.”

Ki írta az idézett November című
verset?

- Kányádi Sándor
- Petőfi Sándor
- Vajda János

„Szent Marton, Isten szolgálja,
Es ő néki áldot papia,
Boldog lön ő ki-mulása,
Mert menyben lön nyugovása.

Te az Christus szerelméirt,
Lölködnék üdvösségéirt
Mezételet az Istenéirt
Be földöztél szent nevéirt.”

[Szent Marton, Isten szolgálja...]
Katolikus egyházi ének (17. sz.)

Melyik római provinciában született
Szent Márton püspök?

- Alsó-Moesia
- Felső-Moesia
- Pannónia

A megfejtéseket a következő számban olvashatjátok!

AZ OKTÓBERI HELYES MEGFEJTÉSEK:

Kvíz: a., az erdőhöz

Talalós kérdés: az eső

Keresztrejtvény: A szünetet arra használtam fel, hogy a fejszemet próbálom!

Szeretettel meghívunk minden angoltanárt,
és minden angol nyelv iránt érdeklődő
pedagógust, szülőt, hallgatót

A MAGYAR WALDORF SZÖVETSÉG ANGOL TANÁRI MŰHELYÉRE,

melynek témája:

ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE WORKSHOP

A chance to explore some of the reasons for foreign language learning in the Waldorf Curriculum, some of the characteristics of verbs in English Grammar, and a brief look at some aspects of Shakespeare. This one day workshop will also be an opportunity for colleagues to share their questions and ideas as part of an ongoing process of meeting and exchanging experiences.

Az előadásokat tartja és a műhelyt vezeti:

ANDREW WOLPERT

Andrew Wolpert 1947-ben született, tanulmányait az angliai Kings Langley Waldorf iskolában végezte. Nyelvtanárként dolgozott Olaszországban, Dél- Amerikában és Londonban. Az elmúlt 17 évben az angliai Emerson College tanára volt, ahol angol nyelvet és irodalmat, zenészszerző művészettörténetet, Shakespeare-t, Pászivalót, Filozófiát és általános antropológiát tanított. A Golden Blade című antropológiai folyóirat szerkesztője és a Nagy Britanniai Antropológiai Társaság munkatársa.

A MŰHELY IDŐPONTJA: 2007. november 25-e, vasárnap 10-17 óráig

A MŰHELY helyszíne: A Magyar Waldorf Szövetség irodája
1075 Budapest, Asbóth u. 17. Félémelet 2.

A műhely nyelve: angol.

ÁRA: 6.000.- Ft, Szövetségi tagoknak: 4.000 Ft.

A jelentkezéseket és a részvételi díj befizetését a mellékelt jelentkezési lap
visszaküldésével 2007. november 19-éig várjuk!

További információk: Magyar Waldorf Szövetség

Tel.: 06 1 461 00 90, 06 30 327 27 06, Fax: 06 1 413 68 66, E-mail: mvsz@waldorf.hu

Kínálatunkból:

Stockmar festékek, kréták, gyurmák, fóliák.
Aquarellpapírok, ecsetek, rajztáblák, táblakréták.

Színes mesegyapjúk, filcek, babanyagok.

Textilbabák, kesztyűbábok.

Fa- és fejlesztőjátékok, vonatok, babaházak.

Mesekönyvek, társasjátékok stb.

Fa- és fejlesztőjáték bolt

Budapest VII., Király u 101. / Lövölde térnél /

Telefon: 46-22-388

Nyitva: H-P 10-18, Szo. 10-13.

TÉGLABÁLI MÉRLEG

Több mint 60 szervező és szereplő,

több mint 200 felajánlás,

több mint 170 bálozó,

2.032 e Ft (!) bevétel.

Ami még ennél is több: valami elindult. Tapaszthat-
tuk: ha valamit szeretnénk, azt közösen meg tudjuk
valósítani. Hosszú az út még az építkezésig. További
tervezési program egyszerűsítések, épületváltozatok,
nagyon sok beszélgetés és pénzgyűjtési akció vár még
minket. Ez a Téglabál az első alkalom egyike volt.
... Kőre kő... Az első kő.

Köszönjük mindenkinek aki a szervezésben, lebonyo-
lításban részt vett, szerepet vállalt, felajánlott, licitált,
vagy eljött és jól érezte magát! Ez a mi bálunk volt.

Köszönet érte mindnyájatoknak!

A téglabál szervezői

SÍTÁBOR AUSZTRIÁBAN

Időpont: 2008. február 10-15-ig (6/5)

Hely: Lackenhof

Szállás: (Zur Post panzió) PÁLYASZÁLLÁS!

Elhelyezés: 1-2-3-4 ágyas, zuhanyzós, WC-s szobákban

Ellátás: félpanzió (bővített reggeli, 2 fogásos vacsora)

Utazás: egyénileg (vagy autóbusszal 8.000 Ft/fő)

szállás + étkezés + sí – és snowboard oktatás	Szül. dátum	Síbérlet árak 5 napra
45.000 Ft	1993. és 2003. között	56 Euro
	1989. és 1992. között	90 Euro
	felöltt:	112 Euro

a bérletárakat a helyszínen kell fizetni

Jelentkezés és befizetés: Gyöngyinél
December 5-ig 45.000 Ft/fő előleggel.

Maximális létszám: 80 fő (a befizetés sorrendje számít)

MÁR CSAK 12 SZABAD HELY VAN!

Egyéb információ: Horváth Ernő 06-20-9385-226